

Eski Günlerin Mahkemesi

Hücrende oturuyorsun, yalnız, korkmuş, hâlâ gerçeği kavramaya çalışıyorsun. Onlarca yıl boyunca gücü elinde tuttun – ordular yönettin, gölgende nükleer ateşi sakladın, başkanları ve parlamentoları iradene boyun eğdirdin. Şimdi taş duvarların sessizliği, herhangi bir ordudan daha ağır basıyor. İlk kez güçsüzsün.

Kapı açılıyor ve içeri giriyorum. Bana bakıyorsun, şüpheli, gergin. Belki nefret bekliyorsun, belki şiddet. Ama beklemediğin sözleri söylüyorum:

“Kork, ama benden değil. Celladın olarak gelmedim. Seni bekleyen mahkemeden kork. Mahkemenin, Yahudi halkının, ulusların, tarihin kendisinin vereceği hükümden kork. Ve ölümden sonra seni bekleyen şeyden daha fazla kork.”

Ulusların Mahkemesi

Mahkeme salonunda bir lider olarak değil, bir sanık olarak oturacaksın. Camın arkasında, küçülmüş, sahneyi kontrol edemeyen biri. Propagandanı güçlendirecek mikrofonlar yok, yalanlarını şekillendirecek kameralar yok. Tanıkları susturamayacaksın.

İlk tanık bir baba olacak. Yeni doğan ikizleri için doğum belgesi almaya gittiğini, ellerinde sevinçle, sadece yıkıntılara dönmek için – karısı ve bebekleri altında gömülü – anlatacak. Sesi titreyecek, ama gerçek titremeyecek.

Sonra çocuklar konuşacak. Sadece anne babalarını ve kardeşlerini değil, aynı zamanda onları koruyan duvarları da kaybeden yetimler. Son sığınakları olan yetimhanenin toza dönüştüğünü anlatacaklar. Sesleri kırılgan ama kırılmaz, tanıklık edecek.

Güçsüz bir şekilde oturacaksın, sözleri sessizliği delip geçerken. Hiçbir ordu onları bastıramayacak. Hiçbir editör onları kısaltamayacak. Ve çekiç düştüğünde, hüküm seni mühürleyecek.

Mahkeme seni mahkûm edecek. Uluslar sana sırt çevirecek. Sinagoglarda Yahudiler, senin kurtuluşun için değil, bağışlanma için dua edecek – sözlerinle kandırıldıkları için, yaşam antlaşmasının kirletilmesine izin verdikleri için bağışlanma. Ve tarih seni, Hitler’in öncesinde damgalandığı gibi damgalayacak – bir çağın kötüsü olarak.

Hayatının geri kalanını bir hücrende geçireceksin, korkuyla ölümü bekleyerek. Ve o gün nihayet geldiğinde, mahkemen bitmeyecek – sadece başlayacak, çünkü o zaman Eski Günlerin Mahkemesi’nin önüne çıkacaksın.

Eski Günlerin Mahkemesi

Daha büyük bir mahkemeye, sonsuzluğun mahkeme salonuna götürüleceksin. Daniel bunu很久以前看到了 : *“Baktığımda, tahtlar kuruldu ve Eski Günlerin Efendisi yerine oturdu. Giysisi kar gibi beyazdı; başındaki saçlar saf yün gibiydi. Tahtı alev alevdi, tekerlekleri yanan ateş. Önünden bir ateş nehri akıyor ve çıkıyordu. Binlerce binler ona hizmet etti, on bin kez on bin onun önünde durdu. Mahkeme toplandı ve kitaplar açıldı”* (Daniel 7:9-10).

Bu alev alev yanan tahtın önünde duracaksın. Melekleri sıralar halinde, senin eylemlerinin kitaplarını ellerinde tutarken göreceksin. Kitaplar açılacak ve hiçbir şey gizli kalmayacak.

Susturduğun tanıklar ayağa kalkacak. Aç ailesine yiyecek ararken öldürülen baba senin aleyhine konuşacak. Sha’aban al-Dalou hastane yatağından kalkacak, canlı canlı yanmış, kolunda hâlâ damar iğnesi, ve tanıklık edecek. Ve isimsizler, unutulmuşlar, deniz gibi kükreyecek, kanları Habil’in kanının bir zamanlar yaptığı gibi haykıracak.

Hüküm yaklaştığında, her zaman yaptığın gibi yapmaya cazip olacaksın. Dünyada, ICC’yi seni takip ettiğinde antisemitizmle suçladın. Cennette, aynı şeyi Tanrı’ya bile suçlayacaksın – eğer dilin özgür olsaydı.

Ama dilin seni kurtarmayacak. *“O gün ağızlarını mühürleyeceğiz, ama elleri bize konuşacak ve ayakları ne kazandıklarına tanıklık edecek”* (Yasin 36:65). Dilin susacak. Elleriniz imzaladıkları emirleri itiraf edecek. Ayakların seni taşıdıkları yollara tanıklık edecek. Hatta deriniz bile sana karşı ayağa kalkacak. Suçlamalarla değil, gerçeğe – kendi bedenle – mahkûm edileceksin.

Hüküm düşecek. Antlaşmadan koparılacaksın. Çünkü bilge kişiler dediler ki: *“Bütün İsrail’in gelecek dünyada payı vardır... payı olmayanlar hariç: Tora’yı inkar edenler, dirilişi inkar edenler ve halkı günaha sürükleyenler”* (Sanhedrin 90a). *Gehinnom* zayıflar içindir, tökezlerler ama hâlâ arınabilirler. Ama sen Tanrı’nın İsmi kirlettin. Bu zayıflık değil, isyandır. Ve isyan için pay yoktur. Yahudiliği temsil etme iddian Tanrı’nın kendisi tarafından alınacak.

Sonra ceza infaz edilecek. Kur’an seni uyarıyor: *“Ölüm sana her yönden gelecek, ama ölmeyeceksin; ve önünde amansız bir azap yatıyor”* (İbrahim 14:17).

Ve Vahiy bunu doğruluyor: *“Ve onları aldatan şeytan, canavarın ve sahte peygamberin olduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı, ve gece gündüz sonsuza dek azap çekecekler”* (Vahiy 20:10).

O kükürt gölüne atılacaksın – tüketmeden cezalandıran ateş, sonu olmayan azap. Ölüm için yalvaracaksın, ama ölüm gelmeyecek.

Hücreye Dönüş

Kapıya dönüyorum, sesimi son bir uyarı için alçaltıyorum.

“Öyleyse kork, benden değil, bundan kork. Susturamayacağın mahkemeden, yeniden yazamayacağın tarihten, kaçamayacağın sonsuzluktan kork. Gerçeğin kendisinden kork.”

Kapı arkamdan kapanıyor.

Ve bir kez daha hücrende oturuyorsun. Sessizlik her zamankinden daha ağır. Hayatında ilk kez, yüzünden yaşlar süzölüyor. Sessizce ağlıyorsun – ve seni teselli edecek kimse yok.